

Ze stanoviska obou stran se podává, že předmětem kognice nss jest konkrétní otázka, zda okr. soud v Liberci, připojiv na rozsudek doložku vykonatelnosti v jazyce státním razítkem, kdežto v jazyce něm. pouze rukopisně, dotkl se tím nějak subj. jaz. práv st-lových.

Ochrana jaz. práv příslušníků jaz. minorit jest zaručena a podrobně normována v § 2 jaz. zák., který stanoví, že za podmínek v této normě podrobně uvedených dostati se má příslušníkům menšinového jazyka vyřízení nejen v jazyce státním, ale i v jejich jazyce menšinovém. Obsah výhody propůjčené v § 2 jaz. zák. příslušníkům minoritního jazyka tvoří nárok jejich, aby projev úřadu, kterého se jim dostává ve formě vyřízení, byl po stránce jazykové vybaven tak, aby z něho zcela určitě mohli ve svém minoritním jazyce seznati celý obsah vyřízení. Jedině to jest podstatnou náplní nároku ve smyslu § 2 jaz. zák.; forma, v jaké se tak státi má, není v jaz. zák. předepsána.

Posuzuje-li se daný skutkový základ s tohoto právního hlediska, nelze důvodně tvrditi, že okr. soud, opatřiv rozsudek doložkou vykonatelnosti v jazyce německém rukopisně, a nikoli také razítkem s něm. textem, neupravil toto vyřízení po stránce jazykové tak, aby strana mohla ve svém minoritním jazyce seznati, co jest předmětem této doložky, a nelze pak vytýkat nezákonnost, když žal. úřad nař. rozhodnutím tento postup okr. soudu schválil, neboť otázka, v jaké formě doložka vykonatelnosti se má státi, zda razítkem či rukopisně, jest otázkou, jež nemá nic společného s právy a povinnostmi, plynoucími z předpisu § 2 jaz. zák.

Č. 7401.

Jazykové právo: I. Jazykový spor podle § 7 jaz. zák. vzniká nejen tam, kde úřad výslovně popře nárok strany na použití jejího menšinového jazyka, nýbrž i tam, kde úřad učiní opatření, z něhož strana může seznati, že úřad neuznává nároky, jež strana ze svého jaz. práva ve věci může vyvozovati. — **II.** Obálka je součástí vyřízení a musí po stránce jazykové býti vypravena stejně jako vyřízení samo.

(Nález ze dne 6. září 1928 č. 24.057.)

Prejudikatura: Ad I : Boh. A 6997/27, ad II : Boh. A 5860/26.

Věc: Adolf Sch. v L. proti ministerstvu spravedlnosti o jazykové právo.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l podal u okr. soudu v Litoměřicích německým jazykem sepsanou žádost za povolení mobilární exekuce. Exekuční soud, ustanoviv dražební termín, zaslal st-li dražební edikt německy vyhotovený v obálce, na které sice adresa příjemce vyplněna byla jazykem německým, ale odesílací soud označen byl pouze v jazyku českém. Dozorčí jazyková stížnost, v níž st-l shledával porušení svých jaz. práv v tom, že na obálce byl odesílací soud uveden pouze v jazyce českém, nikoliv i v jazyce německém, byla pořadem instancí, posléze nař. rozhodnutím zamítnuta.

O stížnostech, které do rozhodnutí toho byly podány, uvážil nss takto:

Žal. úřad zamítl jazykovou dozorčí stížnost z toho důvodu, že v daném případě nebylo jaz. sporu po rozumu § 7 jaz. zák., jehož předpokladem jest, aby soud vydal rozhodnutí o jaz. právu strany, kterým se tato cítí stíženou, když v pouhé okolnosti, že na obálce byl uveden odesílací soud jen v jazyku českém, nelze ještě spatřovati rozhodnutí o jaz. právu strany a nemohl býti vyvolán jazykový spor; jestliže strana v takovém případě, kdy soud ještě nerozhodl o jejím jaz. právu, pokládá se za stíženou ve svých jaz. právech pouhým postupem soudu, může se domáhati nápravy ve smyslu čl. 21 odst. 2 jaz. nař., kterýžto předpis není omezen jen na případy, kdy nepředcházelo podání strany.

Stížnost namítá, že okr. soud z předcházejících podání strany věděl, že tato jest příslušníkem minoritního jazyka a že jí měl proto nejen vyřízení samo, ale i obálku dodati v jejím minoritním jazyce, a když pak okr. soud na obálce označil odesílající soud pouze v jazyce českém, mohla v tom strana spatřovati porušení svých jaz. práv a mohla ihned vystoupiti na obranu svých práv jaz. dozorčí stížností ve smyslu § 7 jaz. zák., aniž byla nucena postupovati dle předpisu čl. 21 jaz. nař.

Nss vyslovil v nál. Boh. A 5860/26 právní názor, že při doručení soudního vyřízení i obálka jest součástí vyřízení a že proto po stránce jazykové musí býti zcela vypravena tak, jak předpisuje § 2 jaz. zák. pro vyřízení, a že tedy na ní i označení odesílajícího soudu musí býti uvedeno v minoritním jazyce strany. V nál. Boh. A 6997/27 vyslovil pak nss, že soud vydává straně vyřízení v jejím minoritním jazyce, ale doručuje jí toto vyřízení v obálce, na níž odesílací úřad byl označen pouze jazykem českým, dal tímto opatřením na jevo, že obálku nepovažuje sa součástí vyřízení, pro niž by platilo ustanovení § 2 jaz. zák., následkem čehož strana, která stojí na stanovisku, že i obálka jest součástí vlastního vyřízení, mohla již z tohoto postupu soudu seznati, že soud v této části vyřízení její jaz. právo neuznává. Neboť pro stranu jest vyřízení ve svém celku vždy projevem dotyčného soudu nebo úřadu, který je vydává, zejména když strana neměla příčiny předpokládati, že soudu její jaz. příslušnost jest neznáma, a tedy již tímto faktickým postupem soudu jest dán předpoklad pro vznik jaz. sporu ve smyslu § 7 jaz. zák., v němž strana může na obranu svých jaz. práv vystoupiti dohlédací stížností jazykovou, ježto jaz. spor po rozumu § 7 jaz. zák. nepředpokládá pouze takové případy, kdy soud nebo státní úřad, rozhoduje ve věci, výslovně popře nárok strany na použití jejího menšinového jazyka v této věci, nýbrž i takové, kdy soud nebo státní úřad ve věci učiní opatření, z něhož strana může seznati, že v této věci z části nebo zcela neuznává nároky, jež strana ze svého jaz. práva může ve věci vyvozovati.

Na názorech trvá nss i v daném případě.

Když tedy žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl jaz. stížnost, kterou st-1 uplatňoval porušení svého jaz. práva pro úpravu obálky určitého vyřízení a když tak žal. úřad učinil jen z toho důvodu, že nebyly v konkrétním případě dány předpoklady pro vznik jaz. sporu ve smyslu § 7 jaz. zák., jest výrok jeho v rozporu se zákonem.